Κυριακή Β' Ματθαίου: Εξάρτησις και εξαρτήσεις (π. Αθανάσιος Μυτιληναίος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 2 Σεπτεμβρίου, 2022

[Ματθ. 4,18-23]

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία που εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Λαρίσης στις 28-6-1992

Καθώς, αγαπητοί μου, ανοίγει η εκκλησιαστική περίοδος του ευαγγελιστού Ματθαίου, η Εκκλησία μας, παρουσιάζει την ωραία εκείνη εικόνα που ο Κύριος αναζητά τους πρώτους Του μαθητάς παρά την λίμνην της Τιβεριάδος. Εκεί βρήκε τα πρώτα δύο ζεύγη αδελφών, που τους κάλεσε κοντά Του. Ήταν ο Πέτρος και ο Ανδρέας, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης. Ήταν ένα όμορφο πρωινό στην ακρολιμνιά. Εκεί, στα ήσυχα νερά της λίμνης, είδε το πρώτο ζεύγος, «*βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς*». *Ρίχνοντας το δίχτυ τους στη θάλασσα· γιατί ήσαν αλιείς*. Και τους λέγει: «*Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων*». Και εκείνοι «*εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ*». *Κι εκείνοι αμέσως, αφού άφησαν τα δίχτυα τους, τον ηκολούθησαν.* Και αφού προχώρησε λίγο πιο πέρα ο Κύριος, είδε το δεύτερο ζεύγος αδελφών. Τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Λέγει τότε και σ' αυτούς να Τον ακολουθήσουν. «*Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ*». Εκείνοι δε **αμέσως**, αφού άφησαν το πλοίο και τον πατέρα τους, Τον ηκολούθησαν.

Οι πρώτοι άφησαν τα δίχτυα τους και Τον ακολουθούν. Οι δεύτεροι άφησαν πλοίο και πατέρα και ακολούθησαν τον Ιησούν. Μένομε, αγαπητοί μου, έκπληκτοι, που τόσο οι πρώτοι, όσο και οι δεύτεροι, άφησαν ευθέως, αμέσως, ό,τι τους συνέδεε και ακολουθούν τον Χριστόν. Τους χαρακτηρίζει εκείνο το «*ευθέως*», **τους χαρακτηρίζει μία ανεξαρτητοποίησις με ό,τι ήσαν δεμένοι.** Με πρόσωπα και με πράγματα. Είναι εκπληκτικόν. **Και μένουν στην εξάρτηση του Ιησού, χωρίς όρους και συμφωνίες**.

Αυτήν την απόρριψη των εξαρτήσεων και τη μετάβαση σε μία νέα εξάρτηση, αγαπητοί μου, θα δούμε σήμερα. Οι μαθηταί, σαν ψαράδες το επάγγελμα - *ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς* - για να μη θεωρηθεί ότι απλώς έκαναν το χόμπυ τους, δηλαδή ήσαν ερασιτέχνες, πήγαν στη λίμνη εκεί, για να ψαρέψουν. Ήσαν επαγγελματίαι. Ζούσαν. Ήταν η δουλειά τους. Οι μαθηταί, λοιπόν, σαν ψαράδες επαγγελματίαι και σαν

άνθρωποι, είχαν τη δική τους οικογένεια· όπως ο Πέτρος. Είχε πενθερά, μας σημειώνει κάπου αλλού το Ευαγγέλιο. Ή ήσαν άγαμοι ακόμη, όπως ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, στην πατρική τους οικογένεια, με τον πατέρα τους και τη μητέρα τους και τα τυχόν άλλα τους αδέλφια. Πάντως ευρίσκοντο στον χώρον των νομίμων και φυσικών εξαρτήσεων.

Πράγματι, **κάθε άνθρωπος που έρχεται εις τον κόσμον, από τη στιγμή που παίρνει διαστάσεις υπάρξεως μέσα σε αυτά τα σπλάχνα ακόμη της μάνας του, μπαίνει στην εξάρτηση του χώρου και του χρόνου**. Ο άνθρωπος κατ' ανάγκην είναι χωροχρονικός. Δύο δεσμά που μπαίνουν αμέσως στην κάθε ύπαρξη και από τα οποία δεσμά του χώρου και του χρόνου, είναι αδύνατον να απαλλαγεί κάθε ύπαρξις, φυσικά και αυτός ο άνθρωπος. **Έτσι γεννιέται ο άνθρωπος και κατοπινά μπαίνει σε ένα πολύπλοκο δίκτυο εξαρτήσεων, αλληλεξαρτήσεων**. Άνθρωποι με ανθρώπους, κοινωνικά, έχομε μίαν εξάρτησιν κοινωνικά και άνθρωποι με περιβάλλον βιολογικά. Αναπνέομε τον αέρα, χωρίς αέρα δεν μπορούμε να ζήσουμε, εξαρτώμεθα από τον αέρα, το οξυγόνο του αέρος, ακόμη από το νερό, από τις τροφές, από τον ήλιο... Γενικά εξαρτώμεθα. Από τη βαρύτητά μας επάνω στη Γη κ.ο.κ. Και αυτή η Γη μας ακόμη, εξαρτάται από τον δικό μας τον ήλιο. Πώς κινείται η Γη μας; Κινείται περί τον ήλιον, εξαρτώμενη απ' αυτόν. Αλλά και ο ήλιος ο δικός μας ανήκει στον δικό μας τον Γαλαξία.**Αν λογαριάσει κανείς, ότι υπάρχουν, όσα είδαμε τουλάχιστον μέχρι σήμερα, κάπου διακόσια εκατομμύρια Γαλαξίαι. Και κάθε Γαλαξίας έχει εκατομμύρια και δισεκατομμύρια ηλίους. Το ένα εξαρτάται από το άλλο. Και αυτές όλες οι εξαρτήσεις είναι εντελώς, εντελώς φυσικές εκ κατασκευής**. Έτσι ο Θεός έκανε τα πράγματα, γιατί έτσι ήθελε να κάνει τα πράγματα. Να έχουν μια αλληλεξάρτησιν. **Δεν υπάρχει τίποτε, μα απολύτως τίποτε εις τον κόσμον αυτόν, ανεξάρτητον. Ούτε ένα ηλεκτρόνιον**. Δεν λέγω άτομον της ύλης. Ούτε ένα ηλεκτρόνιον δεν έχει, θα λέγαμε, ανεξαρτησία. **Τα πάντα εξαρτώνται. Ένα μόνο δεν εξαρτάται. Ο Θεός. Ο Θεός είναι έξω από όλα αυτά. Είναι ανεξάρτητος ο Θεός.**

Μέσα λοιπόν σε αυτές τις δαιδαλώδεις αλληλεξαρτήσεις, **ο Θεός θέλει να πετυχαίνεται η κοινωνία των όντων και όλα τα όντα μαζί, την κοινωνία με τον Θεό, διά των χειρών του ανθρώπου.** Είδατε προηγουμένως στη Θεία Λειτουργία; Εσηκώσαμε το άγιο ποτήριον και το άγιο δισκάριον προς της τελεσιουργήσεως του μυστηρίου και του είπαμε, εσείς Του είπατε του Θεού, δια στόματος ιερέως: «*Τά σά ἐκ τῶν σῶν Σοι προσφέρομεν*». **Σεις το είπατε, με τα χέρια του ιερέως και το κάνατε**. Γιατί εσείς φτιάξατε το κρασί και το πρόσφορο. Και προσφέρει ο ιερεύς με τα χέρια, τα δικά του είναι, αλλά τα δικά σας χέρια, εις τον Θεόν την κτίσιν. Έτσι βλέπει κανείς ότι πραγματικά**όλα τα όντα μαζί πρέπει να τύχουν μιας κοινωνίας με τον Θεό, δια των χειρών του ανθρώπου**.

Ο άνθρωπος προσφέρει, ως ιερεύς, την κτίσιν στον Θεό. Προσέξατέ το. Πας άνθρωπος. Είναι εκείνο που λέγει και στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη, ότι ο Θεός τον λαόν Του τον έκανε να είναι *ἱερεῖς καί βασιλεῖς*. Το γνωστόν ***βασίλειον ἱεράτευμα***. Δεν είναι βέβαια της ώρας να πούμε τι σημαίνει για τον κάθε πιστό που βαπτίζεται, ότι είναι ιερεύς της Δημιουργίας. Και ιερεύς του εαυτού του στον Θεό. **Προσφέρει στον Θεό**. Όταν λέει στην προς Ρωμαίους ο απόστολος Παύλος: «*Να προσφέρετε θυσίαν ζώσαν και ευάρεστον εις τον Θεόν. Την λογικήν»,* λέγει, -δηλαδή πνευματικήν- «*λατρεία στον Θεό*». Τι είναι; **Η καθαρότητα του εαυτού σας**. Είναι εκπληκτικό αυτό, αγαπητοί μου. **Έτσι ζούσε ο Αδάμ στον Παράδεισο. Προσφέροντας την κτίσιν. Εξηρτημένος από την φύσιν, διότι έτρωγε, έπινε, ανέπνεε. Ωστόσο προσφέρει στον Θεό την κτίσιν ως ιερεύς της Δημιουργίας. Είναι μεγαλειώδες. Έτσι το θέλει ο Θεός**. Και ξαναλέγω: είναι μεγαλειώδες.

Ο Αδάμ όμως με την παραδοχή που έκανε με τον διάβολο, αμέσως πέρασε**από τον χώρον των θείων και φυσικών και νομίμων εξαρτήσεων, στον χώρο της δαιμονικής εξαρτήσεως**. Κι από δω αρχίζει μία περιπέτεια δαιμονικών αλληλεξαρτήσεων. Η φύσις δαιμονοκρατείται με την πτώση του Αδάμ και ο άνθρωπος εξαρτάται πλέον από μίαν δαιμονοκρατουμένη κτίση. Έχουν πολλή σημασία αυτά. **Αρχίζει η ιστορία των παθών εις τον άνθρωπον. Ο άνθρωπος αρχίζει να σωριάζει στον εαυτό του ή καλύτερα, να τον εθίζει στα πάθη. Και τα πάθη δεν είναι τίποτε άλλο παρά ο χρονισμός συγκεκριμένων αμαρτημάτων**. Αν πω ψέματα και ξαναπώ, έκανα αμαρτία. Και ξαναπώ και ξαναπώ, τότε αυτή η αμαρτία γίνεται πάθος, γίνεται **εθισμός.** Και έχω μία ροπή, χωρίς κανείς να με προκαλεί, να λέγω ψέματα εκεί που θα ήταν περιττό να πω ψέματα. Γιατί; Γιατί αυτό έγινε πάθος. Έτσι, αγαπητοί μου, όλα τα αμαρτήματα, εάν χρονίσουν, γίνονται πάθη. **Τα πάθη πλέον όμως επιβάλλουν την εξάρτηση στον άνθρωπο.**

Εδώ είναι που γίνεται ο άνθρωπος ένα τραγικόν πρόσωπον. Εξάρτησις από τα πάθη αφύσικος και παράνομος. Δηλαδή **και παρά φύσιν και παρά νόμον**. Αυτό θα πει αφύσικος και παράνομος. Ο άνθρωπος γίνεται **δούλος των παθών**. Δεν διστάζει με τον τρόπον αυτόν, όχι μόνον τις εντολές του Θεού να παραβεί –*παράνομος*- **αλλά και αυτούς τους φυσικούς νόμους να παραβεί και λέγεται «*παρά φύσιν άνθρωπος*».** Να αναφέρω τι σημαίνει *παρά φύσιν άνθρωπος*; Είναι φοβερό. Κάπου ο Δανιήλ αναφέρεται εις τον Αντίχριστον και λέγει εκεί ότι **θα καταργήσει νόμον, τον νόμον και την φύσιν**. Δεν είναι όμως της ώρας αυτό. Απλώς έκανα έναν υπαινιγμό.

Τώρα ο άνθρωπος, μετά την πτώση του, τι κάνει;**Αναζητά την ηδονή**. **Την ηδονή εν ευρεία εννοία. Άμεσα**. **Εκείνη η οποία με τη σειρά της η ηδονή επιβάλλει την εξάρτηση από αυτήν του ανθρώπου. Τον κάνει δούλο του άνθρωπο η**

ηδονή. Η ιστορία της ηδονής ξεκίνησε από τον Παράδεισο. Όταν η Εύα είδε ότι ο καρπός ήταν ωραίος, λέγει να τον βλέπεις, και γλυκύς να τον τρως. Μέχρι τότε, δεν έβλεπε η Εύα τον καρπόν; Πώς τώρα ξυπνά μία άλλη επιθυμία; Όπως λέγει ο άγιος Ανδρέας Κρήτης στον μεγάλο του Κανόνα: αυτή η «***παράλογος ἐ πιθυμία, ἡ παράλογος βρώσις***». Τι είναι λοιπόν αυτό; **Απ΄τη στιγμή που ο άνθρωπος δοκιμάζει, αφού ξεκινάει από κει η αναζήτηση της ηδονής, της ευχαρίστησης πάντα, ξαναλέγω, εν ευρεία εννοία, επέρχεται η οδύνη. Εφεξής, ηδονή και οδύνη, θα πηγαίνουν πλάι πλάι.** Έκτοτε ο άνθρωπος την αναζητά, **παρ' ότι γνωρίζει την οδύνη, αναζητά την ηδονή και με τον τρόπον αυτόν εδημιούργησε τον ευδαιμονισμό**· που είναι **ο υπ' αριθμόν ένα εχθρός του πνευματικού βίου**. Λέει ο Ιερός Χρυσόστομος ότι «***ὁ εὐδαιμονισμός διώκει μηδενός διώκοντος***». Ότι ο ευδαιμονισμός διώκει όχι όπως ο Νέρων και ο Διοκλητιανός. Εκεί οι Χριστιανοί πραγματικά εχαλυβδώνοντο και αντιστέκονταν και γίνονταν μάρτυρες. **Ο ηδονισμός, η ευημερία, παραλύει τον άνθρωπον και παραδίδεται εις το κοσμικόν φρόνημα**. Γι΄αυτό λέγει ο Ιερός Χρυσόστομος ψυχολογικότατα και αληθινότατα ότι όλη αυτή η ιστορία είναι η χειρότερη για τον άνθρωπο.

Ακόμη **ο ευδαιμονισμός αναζητείται στον πλούτον**. **Δηλαδή στα πολλά αγαθά, δηλαδή σε εκείνα που είναι παραπάνω από τις ανάγκες μας** . Εκείνο το ξεπέρασμα, που λέγει ο Απόστολος «***ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα***». **Με αυτά τα πολλά αγαθά γεννιέται η αλαζονεία του βίου**, **δηλαδή είναι μία επίδειξις και μια προβολή ενός νομιζομένου υπάρχοντος και υπερέχοντος εγώ.** «*Εγώ είμαι εγώ!*». **Αναζητείται ακόμη μέσα εις τον ευδαιμονισμό, ένας πληθωρικός πολιτισμός και μάλιστα τεχνικός. Αναζητείται ακόμη η ικανοποίησις του γενετησίου ενστίκτου. Με όλο το ρεπερτόριο των διαστροφών. Επέρχεται κορεσμός και αναζητούμε νέους τρόπους ικανοποιήσεως, που είναι ο χώρος των παρεκτροπών, των διαστροφών**. Αυτό έκαναν οι Σοδομίται. «***Ἐπλήσθησαν ἄρτου***», λέει η Γραφή. Δηλαδή χόρτασαν. **Χόρτασαν, είχαν πολλά αγαθά. Και αναζητούσαν να βρουν σε νέους τρόπους την ηδονή.**

Το κάπνισμα, ναι, προσέξτε, το κάπνισμα, το κάπνισμα είναι ηδονιστικόν. Γι΄αυτό και δεν μπορεί ο άνθρωπος να το κόψει. **Διεγείρει το νευρικό σύστημα. Και αφήνει μνήμη επάνω στο νευρικό σύστημα**. Κι αν το ΄κοψες, αδελφέ μου, κάποια φορά, υπάρχει μεγάλη πιθανότης να το ξαναθυμηθείς. Γιατί απλούστατα είναι ναρκωτικόν. Και όπως δόθηκε ο χαρακτηρισμός «*κοινής αποδοχής*». Ναρκωτικόν κοινής αποδοχής. Ναι. **Το κάπνισμα λοιπόν μπορεί να χαρακτηριστεί το σήμα κατατεθέν του ηδονιστικού πολιτισμού μας**. Δεν είναι υπερβολή. Διότι το κάπνισμα άνοιξε τον δρόμο· τον δρόμο στα ναρκωτικά· που αποτελούν πλέον την κορωνίδα του πράγματος. **Κανείς δεν έπεσε στα ναρκωτικά εάν προηγουμένως δεν έμαθε να καπνίζει. Είναι η πρόσβασις.**

Είναι η γέφυρα.

Μάλιστα αυτές τις ημέρες, χθες, προχθές, είχαμε την ημέρα κατά των ναρκωτικών. Ας θεωρηθούν κι αυτά που λέμε, μία μικρή, σπουδαιοτάτη όμως, με θεολογικό υπόβαθρο, συμβολή εις την προσπάθεια αυτή, γιατί έχω παρατηρήσει ότι **κάνομε μνεία των πραγμάτων, εισηγούμεθα μύριες μεθόδους, εκτός από κείνη την σπουδαία, την τρανή. Να βάλομε στα παιδιά μας τον φόβο του Θεού. Και την μη αναζήτηση της ηδονής, μ' αυτήν την ευρεία έννοια.**

Έτσι, κάπνισμα και ναρκωτικά, δημιουργούν φοβερές εξαρτήσεις στον άνθρωπο. Φοβερές. Να κάνω περιγραφή; Δεν κάνω. Μπορεί και με τα μάτια σας να είδατε τους ανθρώπους θύματα, **ιδίως νέους**, αυτών των καταστάσεων. Ξέρετε ότι στην Ελλάδα, από τον μαθητόκοσμο έχομε 27.000 μαθητάς, αγόρια και κορίτσια, που παίρνουν ναρκωτικά; Το ακούσατε καλά; Εικοσιεφτά χιλιάδες μαθητάς έχομε. Δεν σας ανησυχεί αυτό; Δεν μπορείτε να σκεφτείτε ότι ένα παιδί σας, ένα εγγόνι σας, μπορεί να είναι μέσα σε αυτόν τον αριθμό; **Κι επειδή είπαμε αυτόν τον σύνδεσμο της ηδονής με την οδύνη, γι΄ αυτό σήμερα βλέπομε άπειρα θύματα που ξεκινούν από την ηδονή και εξαρτώμενοι από αυτήν, ζουν την πιο φοβερή οδύνη, την πιο τραγική οδύνη. Μέχρι τον θάνατο!** Και οι εξαρτήσεις αυτές δημιουργούν **την πιο στυγνή τυραννία**.

Και ο άνθρωπος θα μένει πάντοτε καταδικασμένος σε αυτές τις δαιμονικές, πώς αλλιώς να το πούμε, τις δαιμονικές εξαρτήσεις; Τα ναρκωτικά ποιος τα έφτιαξε; Ο Θεός, αγαπητοί μου. **Είναι υπεύθυνος ο Θεός; Άπαγε**. Τα σταφύλια που κάνουν κρασί, ποιος τα δημιούργησε; Ο Θεός. **Αν υπάρχουν μέθυσοι, φταίει ο Θεός; Άπαγε της βλασφημίας**! **Είναι η δαιμονική υπόδειξις: «*Φάε αυτό*».** Μα ο Θεός δεν το έκανε γι' αυτό να το φας. **Όλα τα πράγματα δεν δοκιμάζονται. Έχουν ποικίλους σκοπούς**, αν το θέλετε, αποτελούν, και σκοπόν να μην είχαν, που έχουν σκοπόν, **αποτελούν το δένδρο της γνώσεως καλού και κακού**, που σου λέει ο Θεός: «***Απ' αυτό δεν θα δοκιμάσεις***». **Βλέπετε ότι μέσα στην Ιστορία συνεχίζει η παρουσία του δένδρου του καλού και του κακού;**

Αλλά πάντα θα μένουν έτσι τα πράγματα; Όχι, αγαπητοί μου. Γι΄ αυτό ήλθε ο Υιός του Θεού. **Να σπάσει αυτές τις αφύσικες εξαρτήσεις και να μας ξαναφέρει στη φυσική και θεϊκή εξάρτηση**. **Ο Χριστός μάς ξαναγύρισε στο μέτρο της χρήσεως της κτίσεως. Μόνο ό,τι είναι φυσικόν, ευλογείται. Ό,τι είναι αφύσικον, δεν ευλογείται.** Ο γάμος ευλογείται· αλλά **όχι η πορνεία**. Η λήψη τροφής ευλογείται. Γιατί έτσι κατασκευαστήκαμε. Θυμηθείτε όταν ανέστησε την κόρη του Ιαείρου και είπε: «*Δώσατέ της να φάει*». Εκείνος που την ανέστησε, δεν θα μπορούσε να τη δυναμώσει άνευ τροφής; Όχι· έτσι τα κατασκεύασε ο Θεός. Αλλά ωστόσο **δεν είναι ευλογημένη η γαστριμαργία.** Μας είπε να αγαπάμε τους γονείς μας και τα παιδιά μας και τους άλλους ανθρώπους.**Αλλά όχι πιο πάνω από**

του Θεό. Έβαλε μία ιεράρχηση. Μας έδωσε μια ωραία φύση, που μπορούμε να την εκμεταλλευώμεθα, **αλλά όχι να την καταχρώμεθα**. **Ή να την καταστρέφομε ή να την θεοποιούμε. Με τον τρόπον αυτόν ο Κύριος μας έβγαλε από τη δαιμονική και παράνομη εξάρτηση σε μία φυσική και νόμιμη** . Και όχι μόνον ο Χριστός μας ελευθέρωσε από την αφύσικη και δαιμονική εξάρτηση, αλλά και**κάτι πολύ περισσότερο, ασύλληπτα περισσότερο**. **Ήλθε να σπάσει τα δεσμά του καθηλωμένου Προμηθέα από τον Καύκασον της φθοράς και του θανάτου** . Γιατί**; Γιατί μετά την κοινήν ανάστασιν, δεν θα υπάρχει φθορά. Φθορά θα πει μεταβολή σωματική**. Τρώγω, πεινώ, κοιμάμαι, κουράζομαι. Και λέγει ο Παύλος ότι «*Ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην* (*την κοιλίαν*, γράφει στους Κορινθίους στην Α΄επιστολή του) *καὶ ταῦτα* (*τα βρώματα*, τα φαγητά) *καταργήσει*». Γιατί; **Δεν θα υπάρχει πλέον η φθορά. Καταργείται και ο θάνατος. Φθορά και θάνατος, καταργούνται αυτά. Κοιλία λοιπόν και θάνατος, είναι οι δύο ακαταμάχητοι εχθροί που νικώνται. Και από τους οποίους εχθρούς τώρα, έχομε πλήρη εξάρτηση**.

Αυτά μας έφερε ο Κύριος. Ήρθε να σπάσει λοιπόν τους δεσμούς του κακού και των εξαρτήσεων. Παρατηρούμε ότι όταν ο Κύριος κάλεσε τα δύο ζεύγη των αδελφών, Πέτρον, Ιάκωβον, Ιωάννην και Ανδρέα, τους είπα λίγο ανάποδα, **αυτοί άφησαν κάποιες φυσικές και νόμιμες και ευλογημένες εξαρτήσεις.** Ψαράδες ήσαν. Τι ωραίο επάγγελμα! Είχαν οικογένειες. Τον πατέρα τους, τη μάνα τους είχαν… Άφησαν όμως τα σύνεργά τους, συγνώμη ήσαν εξαρτώμενοι από όλα αυτά. Αλλά εδώ έχομε κάτι καταπληκτικό με τους μαθητάς αυτούς, τα δύο ζεύγη των μαθητών. **Να δημιουργούν μία προοδευτική απεξάρτηση ακόμη κι από αυτές τις φυσικές και ευλογημένες εξαρτήσεις, για να μεταφερθούμε σε μία και μόνη εξάρτηση, τον Χριστό. Τα άφησαν όλα**. Τα δίχτυα, το πλοίο και τον πατέρα, το επάγγελμα, τα άφησαν όλα. Ο Κύριος τους είπε: *«Ελάτε να σας κάνω αλιείς ανθρώπων»*. Αυτό έκαναν οι μαθηταί. Δηλαδή **απηλλάγησαν από τις εξαρτήσεις, θα το πω άλλη μία φορά, τις φυσικές και νόμιμες και ευλογημένες, για να δεχθούν μία άλλη εξάρτηση. Έτσι ο Κύριος, ξαναγυρίζει τον άνθρωπο στην πρώτη, την αρχέγονη, την παραδεισία εξάρτηση**.

Αγαπητοί, η σημερινή ευαγγελική περικοπή, με μία εικόνα τόσο απλή και φυσική, μας έδειξε πώς πρέπει να κινούμεθα. Και **πρώτα πρώτα πρέπει να σπάσουμε κάθε δαιμονική εξάρτηση. Τα πάθη πρέπει να φύγουν**. Μετά να σπάσομε, **όσο τούτο είναι επιτρεπτό φυσικά, γιατί ζούμε εις τον παρόντα κόσμο, κάθε φυσική εξάρτηση, πραγμάτων και προσώπων· που μπορούν να μας εμποδίσουν στο παρακάτω βήμα**. Η νηστεία, σκεφτήκατε ποτέ ότι είναι μία άσκησις που προσπαθεί να μας απαλλάξει, **να μας κάνει περισσότερο ανεξάρτητους του φαινομένου που λέγεται *κοιλία και γαστριμαργία*;** Η *ξενιτεία,* δηλαδή το να πω, θα βρεθώ μακριά από τους ανθρώπους μου και την πατρίδα μου. **Κάποτε μπορεί να είναι τροπική. Αλλά κυρίως είναι τοπική** .

Πρέπει να είναι και τροπική και τοπική, αν το θέλετε. Τι είναι παρακαλώ*η ξενιτεία*; **Μία θαυμασία άσκησις απεξαρτητοποιήσεως**.

Αλλά δεν σταματούμε εδώ. **Πρέπει να προχωρήσουμε στην όσο το δυνατόν περισσότερα μας εξάρτηση από την Κύριον.** Το καθημερινό *μάννα* που έπεφτε στην έρημο, το ενθυμείσθε; Αυτό θέλει να διδάξει. Δεν έριχνε μάννα ο Κύριος για πολλές μέρες. Κάθε μέρα. Σήμερα. Όποιος μάζευε περισσότερο, σκουλήκιαζε την άλλη μέρα. Πλην το μάννα της Παρασκευής πριν το Σάββατο. Εκείνο δεν σκουλήκιαζε. Γιατί; Ήθελε αυτό να διδάξει ο Κύριος. Ότι ο άνθρωπος πρέπει να μένει ανεξάρτητος ακόμη και από τη φυσική του τροφή! Θα σου τη δώσει ο Κύριος. Θα σου τη δώσει. Γιατί **εκεί πρέπει, εκεί πρέπει να έχεις την εξάρτησή σου.** Τι είπε ο Κύριος εις τον διάβολον; Είναι γραμμένο στο Δευτερονόμιο: «*Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος*». **Και όλη αυτή η διαδικασία, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία διαρκής πορεία προς την ελευθερία. Η δε ελευθερία, όπως την θέλει το Ευαγγέλιον. Εξάλλου, αυτό σημαίνει, αγαπητοί, απελευθέρωσις και σωτηρία. Και ο Χριστός γι΄ αυτό λέγεται Λυτρωτής και Σωτήρας.**

ΠΗΓΕΣ:

- Απομαγνητοφώνηση ομιλίας δια χειρός του αξιοτίμου κ. Αθανασίου Κ.
- http://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/omiliai_kyriakvn/omiliai_kyriakvn_531.mp3

(Μεταφορά της απομαγνητοφωνημένης ομιλίας σε ηλεκτρονικό κείμενο και επιμέλεια: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)